

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 29 kwietnia 2024 r.

UH.8361.308.2023
ZPO

Świat AGD Kłakowicz sp. j.
ul. Unii Lubelskiej nr 1
61-249 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na spółkę Świat AGD Kłakowicz sp. j., ul. Unii Lubelskiej nr 1, 61-249 Poznań, NIP: 7792433409, karę pieniężną w wysokości 1.680,00 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za niewidocznienie w miejscu sprzedaży, na stronie sklepu internetowego www.swiat-agd.com.pl, cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, co jest naruszeniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz uwidocznienie informacji o cenach towarów w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, uniemożliwiający porównanie cen, co jest naruszeniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 w związku z 4 ust. 2 ustawy. Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) jest zobowiązana uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:
96 1010 1469 0032 7422 3100 0000
w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 27 listopada do 1 grudnia 2023 r., kontrolę spółki Świat AGD Kłakowicz sp. j., ul. Unii Lubelskiej nr 1, 61-249 Poznań, NIP: 7792433409 zajmującej się m.in. sprzedażą detaliczną towarów za pośrednictwem sklepu internetowego pod adresem: www.swiat-agd.com.pl.

Podczas kontroli oceniono prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży na stronach kontrolowanego sklepu internetowego. W wyniku kontroli stwierdzono nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach jednostkowych -

niewidocznienie cen jednostkowych, w odniesieniu do 9 niżej wymienionych partii towarów, spośród 50 skontrolowanych, oferowanych do sprzedaży w sklepie internetowym:

1. FELCE AZZURRA Mydło w płynie zapas 500 ml classico, EAN: 8001280062117, cena: 13,36 zł;
2. FELCE AZZURRA Odświeżacz powietrza w żelu 140 g Cherry blossom & Peony, EAN: 8001280400735, cena: 7,48 zł;
3. FELCE AZZURRA Płyn od tłuszczający 750 ml Sgrassatore, kod EAN 8001280001727, cena: 12,71 zł;
4. FELCE AZZURRA Odświeżacz powietrza 250 ml Muschio bianco, EAN 8001280032196, cena: 11,89 zł,
5. GLANZ MEISTER Uniwersalny płyn do mycia 1.5 L Sommerblumen, EAN 4260418934137, cena: 9,64 zł,
6. WASCHKONIG OXY KRAFT Odplamiacz w płynie 1.5 L, EAN 4260418930696, cena: 20,12 zł,
7. WASCHKONIG Koncentrat do płukania tkanin 1.8 L, EAN 4260418933802, cena: 16,09 zł
8. WASCHKONIG COLOR Proszek do prania 6.5 kg, EAN 4260554141802, cena: 65,99 zł;
9. CHANTE CLAIR Od tłuszczacz uniwersalny 600 ml Soda oczyszczona, EAN 8015194522964, cena: 14,95 zł.

Powyższe jest naruszeniem obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz jest niezgodne z wymaganiami § 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, a także narusza interes konsumentów.

Ponadto informacja o cenach uwidoczniiona była w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen, gdyż procent obniżki został naliczony od „regularnej” ceny sprzedaży, a aktualna cena sprzedaży była wyższa od najniższej ceny z 30 dni przed obniżką w odniesieniu do 4 niżej wymienionych partii towarów oferowanych w obniżonej cenie, spośród 50 skontrolowanych partii towarów, oferowanych do sprzedaży w sklepie internetowym:

10. MANUFATURA POZNAŃSKA ROUND Cukiernica 10.5 cm, EAN: 5902581456090;
11. Cedzak sito metalowe 17.5 cm, EAN: 5902581437006;
12. Metalowa osłonka na doniczkę Sweet Home okrągła 20 cm, EAN: 5902581450678;
13. Koszyczek plastikowy okrągły 19.5 cm mix kolorów, EAN: 5902581454331.

Podanie cen w taki sposób jest niejednoznaczne i budzi wątpliwości. W tym przypadku obniżka nie jest dla konsumenta korzystna, co może świadczyć o podwyższaniu cen i nieprawdziwym charakterze zakomunikowanej obniżki. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką.

Powyższe jest **naruszeniem obowiązków wynikających z art. 4 ust 1 w związku z 4 ust. 2 ustawy**, a także narusza interes konsumentów.

Zgodnie z treścią:

- art. 4 ust. 1 ustawy: *W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.*
- art. 4 ust. 2 ustawy: *W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.*
- § 3 pkt 1 rozporządzenia: *Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena,*

cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy: „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 8 kwietnia 2024 r., znak UH.8361.308.2023, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. Pismo doręczono stronie w dniu 15 kwietnia 2024 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa. Strona została ponadto wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej w trybie przepisów ustawy. Strona postępowania nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. Strona przedłożyła jednak wnioskowaną przez organ dokumentację.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalając na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie spełnił wymagań wynikających z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy, nie uwidaczniając cen jednostkowych dla 9 spośród 50 partii oferowanych do sprzedaży towarów, a w przypadku 4 partii towarów oferowanych w obniżonej cenie uwidocznili informację o cenach w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie cen obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Celem przepisów jest zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Ten cel powinien przyświecać interpretacji stosowanych

przepisów. Jest to istotne nie tylko w kontekście prawidłowego podania najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, lecz także dla czytelnego sposobu jej prezentacji. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Cena i cena jednostkowa oraz informacja o najniższej cenie z 30 dni przed obniżką są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej, cenie z 30 dni przed obniżką oraz możliwość porównania cen wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Należy podkreślić, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowanym przez organ do przedsiębiorcy zawiadomieniem, zawierającym m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego treścią, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.*

Nie ma również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za

przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy oraz art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny jednostkowej, ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny jednostkowej, ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep internetowy prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia

obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;

3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;

4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.

Oceniając stopień naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, czyn przedsiębiorcy został zakwalifikowany przez organ jako naruszenie obowiązków w stopniu umiarkowanym. Przedsiębiorca nie uwidoczniał bowiem cen jednostkowych dla 9 partii towarów, spośród 50 objętych kontrolą oraz uwidoczniał informację o cenach w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości i uniemożliwiający porównanie cen w odniesieniu do 4 partii towarów oferowanych w obniżonej cenie spośród 50 skontrolowanych partii towarów. Intencją ustawodawcy było wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Cena i cena jednostkowa oraz informacja o najniższej cenie z ostatnich 30 dni przed obniżką są jednymi z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Dlatego rzetelna informacja o cenie i cenie jednostkowej, cenie z ostatnich 30 dni przed obniżką oraz możliwość porównania cen wielu towarów, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli w toku której stwierdzono nieprawidłowości, jak wskazano wyżej, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 13 listopada 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, organ wziął pod uwagę fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Wielkości, w szczególności przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie dokumentacji księgowej, przesłanej 18 kwietnia 2024 r., która jest dołączona do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.680,00 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podany w sentencji decyzji**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. aa;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wejnitz-Kocina